

ščica volilcev — brez vsega veljavnega vzroka — zahtevala prenos volitve na drug dan. — Zdaj imate še dve skupini močvircev in pa mestni odbor volitve. Nadjamo se, da volijo možé, ki smo jih nasvetovali v 18. listu „Novic“ z dobrim prevdarkom, da so pravi zastopniki močvirskih interesov. Ker čujemo, da mesto namera poleg družega za zastopnika magistrata priporočiti v ta odbor gotovo prav sposobnega tržnega komisarja gosp. Jak. Temec-a — bi bilo želeti, da bi g. Fr. Potočnika volili na Studencu poleg g. M. Perucija in še družega domačega zastopnika. — Dodati imamo še popravek o meri močvirja, katere posest daje pravico virilnega glasú v glavnem odboru, namreč 60 hektarjev ali $104 \cdot 28 = 104\frac{1}{3}$ oralov, — v zadnjih „Novicah“ bila je pika napačno postavljena.

— (*Letni sejm*), ki se je začel v pondeljek, je privabil mnogo ljudstva in prodajalcev vsake vrste v Ljubljano, al kupca je bilo povsod malo; tudi živinske kupčije ni bilo dosti; sploh je cena goved in kónj padla. Novcev ni.

— V seji 4. maja je deželni odbor pritrdil predlogu krajnega in okrajnega šolskega sveta, da se provizorni nadučitelj Janez Vrešič na trirazredni ljudski šoli v Leskovcu v tej službi definitivno potrdi.

— Gospod Janez Smukavec, marljivi deželni uradnik, je nenadoma 5. dne t. m. za mrtudom umrl. Veliko število pogrebcev, ki so včeraj truplo ranjcega na pokopališče spremili, je kazalo, kako spoštovan je bil narodni mož. Bodi mu zemljica lahka!

— Predstave „trpljenja Kristusovega“ so končane. Pohvala — in to po pravici — vsak večer entuziastična, al gledališče malo polno. Čudno! Če se kak „Taschenspieler“ ali kak „opičar“ producira, so lože večidel polne, pri izvrstnih predstavah sv. zgodovine pa prazne! Se ve, da bi liberalec postal klerikalec, ako bi bil še gledal take predstave. Čudili smo se tudi temu, da niso dijaki bili od nobene strani napoteni v te predstave, ki morejo globokeji in stanovitnejši vtisek narediti na srca mladine kot vsako predavanje Gospodovega trpljenja. — Zdaj gredó umetniki v Gorico in Trst.

— (*Krasna podoba sv. Janeza Nep.*), katero je po naročilu deželnih stanov Krajskih iz Kararskega marmora naredil slavní Italijanski podobar Fr. Robba za Savski most pri Črnučah, kjer je bila v posebno kapelico leta 1727. postavljena, po vremenskih uimih in družih nezgodah zelo poškodovana ter zato od ondot v Ljubljano prenešena, je zdaj v tukajšnji cerkvi sv. Florijana postavljena. Prečastitemu gosp. župniku Köstlnu in umetnikoma Fr. Zajcu in Mat. Ozbiču gré čast in hvala, da lepo popravljeno in lično postavljeno stoji to delo velike umetnijske vrednosti varno v cerkvi. Dve vrstici z letnicama 1727. in 1878. v latinškem jeziku lepo kažete zgodovino te podobe, ki pravite: „sv. Janez, nekđaj zvesti varh Savskega mosta, bodi odsihmal vredni tovariš sv. Florijana.“

— Ker tudi v Zagrebu nameravajo napraviti podkovsko in živinozdravsko šolo kakor je Ljubljanska, je bilo vodstvo naše šole naprošeno, osnovo Ljubljanske šole v Zagreb poslati.

— (*Pobirki iz časnikov.*) „Tagblatt“ strašansko razkačen zato, da slovenski časniki, ki mirno čakajo, kako se bode o narodnih zadevah obnašal novi c. kr. deželni predsednik vitez Kálin, niso ga kar v prvem hipu surovo napadli, pozivlja v 103. listu deželnega predsednika na odgovor: naj jasno pové, kaj razumeva on pod dvoumno frazo „objektivitete“? — Drugi pot kaj več govorimo o tem članku, ki zopet preočitno kaže, da „Tagblattovci“ so v resnici divjaki bašibozuki.

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Z Dunaja. — Danes domá in zunaj veje zopet mirna sapa. Ker pa je diplomacija vsa podobna vremenu aprilskemu, utegne se ve da juter zopet nastati vihar, kjer je danes mirna sapa pihljala. O vnanjih zadevah govorimo na drugem mestu; v notranjih je glavna novica ta, da zaradi Avstro-ogerske nove pogodbe so se ministri Dunajski in Ogerski popolnoma porazumeli v sejah, ki so jih na Dunaji te dni imeli pod predsedstvom cesarjevim. Zdaj se ministri na Dunaji in v Budapešti razgovarjajo s kolovodji Dunajskega in Ogerskega državnega zbora, in po izvršenih dogovorih pridejo vladni predlogi obema zboroma v razpravo in sklep. Peštanski časniki pišejo, da ne pričakujejo upora v Ogerskem zboru, — kako pa se bode vèdla večina Dunajskega državnega zbora, si ne upajo nič gotovo reči, ker dr. Herbst, glava ustavoverne stranke, danes odločno oporeka temu, kar je včeraj odločno trdil. Vlada Ogerska je po ministerskih dogovorih pripravljena, dolg 80 milijonov nase vzeti v primeri 30 odstotkov, colnina za petrolej naj ostane po 3 gld., po želji Magjarov pa naj colnina za kavo se stavi na 24 gld. — Sicer pa „Pest. Lloyd“ kaže, da po ministrih osnovani načrt nove pogodbe je naredil slab vtisek na Ogerskem. — Še pred obravnavo nove pogodbe pa izročite vladi zboroma na Dunaji in Budapešti vsklepanje vprašanje: kako naj se tu in tam nabere znesek onih 60 milijonov gld., ki jih je grof Andrassy dobil za vojskine ali nevojskine potrebščine. — Kaj pa je naša misel o stvarbi nove pogodbe z Ogrji? Čisto doslednja je po skušnjah dosedanjih ta, da Nemec in Magjar se bosta pogodila, da zopet 10 let gospodujeta Slovanom, s katerim bodo, ako se bode dalo, še silnejše postopala kakor dozda, če še Poljake, kakor je podoba, dobila na svojo stran. Priča temu je hosanna, ki jo ustavoverski časniki ta in unkraj Litave pojó pogodbi.

O Rusko-Turških zadevah. — Zopet so zadonele s Petrograda in Londona strune miru, zopet je mogoče, da se zapletke med Rusijo in Angleško rešijo na mirnem potu. Glavni vzrok temu bo gotovo ta, da je Angleška spoznala, da jej Avstrija ne bi pomagala. Grof Andrassy, sam navezan na Nemčijo, se je namreč prepričal, da bi Rusiji pomagala Nemčija in Laška, Angleški pa Francoska; to bi bila pak Evropska vojska, katere se je pa bati najbolj ravno Avstriji. Novejši telegrami poročajo, da ima potovanje Ruskega poslanca v London pomirljiv pomen, isto tako potovanje grofa Šuvalova v Petrograd. S tem se pač ne vjema ono, kar piše nek časnik, namreč, da je Angleška spoznala, da se vojskuje ne le s kanoni, ampak tudi z milijoni, in da je poprijela se zadnjega orožja, ker vé, da Rusijo vojna stane po 3 milijone na dan! — O prijateljstvu Nemčije do Rusije kaže tudi to, da je Nemški cesar poslal Ruskemu caru najviši red „pour le merite“ (za zasluge) s podobo Friderika Vélikega, in mu je na to sporočil: „Moja vojna bo s ponosom gledala ta red na prsih Vašega Veličanstva.“

Turčija se je jela podajati sv. Štefanskim pogodbam. Artvin in Šumlo že popuščajo Turške posadke, le Silistrije in Varne še niso popustile. Avstrija bo menda vendar le morala spremiti begunce v Bosno in Hercegovino nazaj s kakimi 45.000 možmi.

 Današnjemu listu je dodan cenik lekarničarja G. Piccoli v Ljubljani.